

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 5. december 2018

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2018/8)

(2019/C 39/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 16 til 18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012⁽²⁾, særlig artikel 458, stk. 8,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici⁽³⁾, særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre effektive og konsekvente nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt, at den obligatoriske gensidighed, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed.
- (2) Rammen for frivillig gensidighed med hensyn til makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2⁽⁴⁾, har til formål at sikre, at der gælder de samme makroprudentielle krav for den samme type risikoeksponering i en given medlemsstat, uanset udbyderen af finansielle tjenesters retlige status og beliggenhed.
- (3) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2017/4⁽⁵⁾ henstiller, at den relevante aktiverende myndighed foreslår en maksimal væsentlighedstærskel, når den indsender en anmodning om gensidighed til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, anses som ikke-væsentlig. ESRB kan efter behov henstille, at en anden tærskelværdi anvendes.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

- (4) Som et overordnet princip forventes det, i overensstemmelse med artikel 458, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, at den aktiverende myndighed samarbejder med de relevante myndigheder, som træffer gensidige foranstaltninger, for at sikre en effektiv gennemførelse af den gensidige foranstaltning.
- (5) Fra den 1. juli 2018 er franske globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 omfattet af en grænse for store eksponeringer på 5 procent af deres justerede kapitalgrundlag over for store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig.
- (6) På baggrund af en anmodning fra Haut Conseil de stabilité financière (det høje råd for finansiel stabilitet) til ESRB i medfør af artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 og for at i) forhindre negative grænseoverskridende effekter i form af lækage og regularbitrage, som kan opstå i forbindelse med gennemførelsen af den makroprudentielle politiske foranstaltning, der anvendes i Frankrig i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013, ii) sende et signal til andre markedsdeltagere om de systemiske risici, der er forbundet med den stigende gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, og iii) øge modstandsdygtigheden i systemisk vigtige institutter i andre medlemsstater, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje denne foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det anbefales at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2.
- (7) Da foranstaltningen, som Haut Conseil de stabilité financière har aktiveret, kun finder anvendelse på det højeste konsolideringsniveau i overensstemmelse med princippet, som er anført i delhenstilling C(2) til henstilling ESRB/2015/2, hvorefter de relevante myndigheder skal gennemføre den samme makroprudentielle politiske foranstaltning, som den, den aktiverende myndighed har gennemført, bør det også være muligt at træffe en tilsvarende foranstaltning på det samme konsolideringsniveau. Hvis væsentlighedstærsklen anvendes på individuelt niveau, vil det desuden kunne føre til, at institutter, som på konsolideret niveau har en koncentration af store eksponeringer over for ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning og med hjemsted i Frankrig, undtages, hvorved der skabes et incitament til regularbitrage. Følgelig bør den anbefalede væsentlighedstærskel i dette ekstraordinære tilfælde anvendes på konsolideret grundlag.
- (8) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ÆNDRINGER

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Afdeling 1, delhenstilling C(1), affattes således:

- »1. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvare de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget, og som ESRB anbefaler modsvares. Det henstilles, at følgende foranstaltninger, som beskrives nærmere i bilaget, modsvares:

Estland:

- en systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

Finland:

- en minimumsgrænse på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt på boliglån med pant i et realkreditlån for boligenheder i Finland, der i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes på kreditinstitutter, der er godkendt i Finland, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) ved beregningen af de lovmæssige kapitalkrav.

Belgien:

- et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden ved beregningen af de lovmæssige kapitalkrav, og som består af:

- a) et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og

- b) et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien.

Frankrig:

- en stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 procent af det justerede kapitalgrundlag, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter«.

- 2) Bilaget erstattes af bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 5. december 2018.

Francesco MAZZAFERRO

Leder af ESRB's sekretariat,

på vegne af ESRB's Almindelige Råd

BILAG

Bilaget til henstilling ESRB/2015/2 erstattes af følgende:

»Bilag

Estland**En systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland****I. Beskrivelse af foranstaltningen**

1. Den estiske foranstaltning består af en systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

II. Gensidighed

2. I medlemsstater, der har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland, jf. artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. I medlemsstater, der ikke har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland i overensstemmelse med delhenstilling C(2). Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for seks måneder.

Finland**En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt på lån med pant i realkreditlån i boligheder i Finland, som gælder for kreditinstitutter, der anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) (herefter »IRB-institutter«) i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013.****I. Beskrivelse af foranstaltningen**

1. Den finske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse for IRB-kreditinstitutter på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt, på porteføljeniveau, på boliglån med pant i boligheder i Finland.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB-kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, der er udstedt af indenlandsk godkendte filialer beliggende i Finland. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C, (3).
3. Det henstilles også, at de relevante myndigheder modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB-kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, som er udstedt direkte på tværs af grænser af kreditinstitutter, der er etableret i deres respektive jurisdiktioner. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
4. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, som det henstilles at modsvare, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for fire måneder.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en væsentlighedstærskel for eksponeringen mod realkreditlånemarkedet i Finland på 1 milliard EUR for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle IRB-kreditinstitutter med ikke-væsentlige porteføljer af realkreditlån med pant i boligenheder i Finland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 1 milliard EUR. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de træffer modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB-kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.
7. Er der ingen godkendte IRB-kreditinstitutter i andre medlemsstater, der har filialer i Finland, eller som leverer finansielle tjenesteydelser direkte i Finland, og som har en eksponering på mindst 1 milliard EUR over for det finske realkreditmarked, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare foranstaltningen i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de træffer modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB-kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.

Belgien

Et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden, og som anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013. Tillægget består af to komponenter:

- a) **et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og**
- b) **et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien.**

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den belgiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, og pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden, består af et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som består af to komponenter:
 - a) Den første komponent består af et tillæg på 5 procentpoint til risikovægten for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som opnås efter beregning af den anden del af det risikovægtede tillæg i overensstemmelse med litra b).
 - b) Den anden komponent består af et risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle lån beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, som er beliggende i Belgien, og som anvender IRB-metoden, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning som den, der er blevet gennemført i Belgien af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).

4. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 2 milliarder EUR for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af de minimis-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, som har ikke-væsentlige detaileksponeringer sikret ved realkreditlån med pant i boligenheder i Belgien, og som ligger under væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den belgiske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR overskrides.
7. Er der ingen godkendte kreditinstitutter i de berørte medlemsstater, som har filialer beliggende i Belgien, eller som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som anvender IRB-metoden, og som har en eksponering på mindst 2 milliarder EUR over for det belgiske boligmarked, kan de relevante myndigheder i de pågældende medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den belgiske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den belgiske foranstaltning, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 2 milliarder EUR.
8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Frankrig

En stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 procent af det justerede kapitalgrundlag, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den franske foranstaltning, som finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som pålægges G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter (ikke på delkonsolideret niveau), består af en stramning af grænsen for store eksponeringer til 5 procent af deres justerede kapitalgrundlag, som finder anvendelse på eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig.
2. Et ikke-finansielt selskab defineres som en fysisk eller juridisk person i henhold til de privatretlige regler, som har sit hjemsted i Frankrig, og som på sit niveau og på det højeste konsolideringsniveau hører til sektoren ikke-finansielle selskaber som defineret i punkt 2.45 i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013⁽¹⁾.
3. Foranstaltningen finder anvendelse på eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber, som har deres hjemsted i Frankrig, og på eksponeringer mod grupper af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som følger:
 - a) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af nettoeksponeringer mod gruppen og alle dens tilknyttede enheder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39, i forordning (EU) nr. 575/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

- b) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af:
- eksponeringer mod disse ikke-finansielle selskaber, der har deres hjemsted i Frankrig,
 - eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber har direkte eller indirekte kontrol med som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som er økonomisk afhængige af de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Ikke-finansielle selskaber, som ikke har deres hjemsted i Frankrig, og som ikke er et datterselskab eller en økonomisk afhængig enhed af, og som ikke er direkte eller indirekte kontrolleret af et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, er derfor ikke omfattet af foranstaltningen.

I overensstemmelse med artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder foranstaltningen anvendelse, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Et systemisk vigtigt institut (G-SII) eller et andet systemisk vigtigt institut (O-SII) skal betragte et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, som stort, hvis dets oprindelige eksponering mod det ikke-finansielle selskab, eller mod gruppen af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som omhandlet i stk. 3, beløber sig til mindst 300 millioner EUR. Den oprindelige eksponeringsværdi beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014⁽¹⁾.
5. Et ikke-finansielt selskab betragtes som havende en høj gældsætning, hvis det har en gearinggrad på over 100 procent og en dækningsgrad for dets finansieringsomkostninger på under tre, beregnet på det højeste konsolideringsniveau som følger:
- Gearinggraden er forholdet mellem den samlede gæld fratrukket likvide midler og egenkapital, og
 - Dækningsgraden for finansieringsomkostninger er forholdet mellem, på den ene side, værditilvæksten plus driftssubsidier fratrukket i) lønudgifter, ii) driftsrelaterede skatter og -afgifter, iii) andre ordinære nettodriftsudgifter eksklusiv nettoerter og lignende omkostninger, og på den anden side, renter og lignende omkostninger.

Kvoterne beregnes på grundlag af regnskabsaggregater defineret i overensstemmelse med de gældende standarder, således som disse fremgår af det ikke-finansielle selskabs regnskaber, og som godkendt af en statsautoriseret revisor, hvor det er påkrævet.

II. Gensidighed

6. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den franske foranstaltning ved at anvende den på indlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.
7. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i deres land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest seks måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningen suppleres af en kombineret væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de relevante myndigheder, der anvender gensidige foranstaltninger, som er sammensat af:
- a) En tærskel på 2 milliarder EUR for den samlede oprindelige eksponering, som indenlandsk godkendte G-SIF'er og O-SIF'er på det højeste konsolideringsniveau inden for banktilsyn har mod sektoren ikke-finansielle selskaber i Frankrig.
 - b) En tærskel på 300 millioner EUR, som gælder for indenlandsk godkendte G-SIF'er og O-SIF'er, der modsvarer eller overstiger den i a) nævnte tærskel for:
 - i) en enkelt oprindelig eksponering mod et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig,
 - ii) summen af oprindelige eksponeringer mod en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, litra a),
 - iii) summen af oprindelige eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, som indberettet i formular C 28.00 og C 29.00 i bilag VIII til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.
 - c) En tærskel på 5 procent af G-SIF'ets eller O-SIF'ets justerede kapitalgrundlag på det højeste konsolideringsniveau for eksponeringer identificeret i litra b), efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

De i litra b) og c) anførte tærskelværdier finder anvendelse, uanset om enheden eller det ikke-finansielle selskab har en høj gældsætning eller ej.

Den oprindelige eksponeringsværdi nævnt i litra a) og b) beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

9. I overensstemmelse med afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage indenlandsk godkendte G-SIF'er eller O-SIF'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som ikke overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SIF'ers og O-SIF'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SIF'ers og O-SIF'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de anvender den franske foranstaltning på tidligere undtagne indenlandsk godkendte G-SIF'er eller O-SIF'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, hvis den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel overskrides. De relevante myndigheder opfordres også til at signalere de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing hos store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, til andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion.
10. Er der ingen G-SIF'er eller O-SIF'er er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som er godkendt i de berørte medlemsstater, og som har eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber over den i stk. 8 fastsatte væsentlighedstærskel, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den franske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SIF'ers og O-SIF'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SIF'ers og O-SIF'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de modsvarer den franske foranstaltning, hvis et G-SIF eller O-SIF på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af dets banktilsynsperimeter, overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. De relevante myndigheder opfordres også til at signalere de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, til andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion.

11. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel en anbefalet maksimumtærskel. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.«
-